

Song: O'Rahman

שיר הסרי

הי הַיְיָ

אֲנִי וְאַתָּה

יִלְדָה אֶת־עַל הַסְרִי

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנִי וְאַתָּה נִתְחַד בְּנֵה

אֲמַד תִּמְד אֲנִי הַסְרִי

נִסְחָרָב בְּגוֹ פְעָמִים

לְכוּלָם יוֹצֵאוֹת הַעֵינָיִם

מִקְנָאִים הֵם בִּי.

(אֲנִי וְאַתָּה) *

הַבְּלָגִים הַסְרִי שְׁלִי

הֵם מְמַשׁ שׁוֹא הַיְיָ

הַבְּג יוֹרֵד וְגַם עוֹלָה

זֶה לְטוֹט דְבַר בְּלִי הוֹפִי

אִיו דְבַר טָטוֹב וְדָקָר לִי

כְּמוֹ הַסְרִי טוֹב וְדָקָר לִי

לֹא זָהָב וְגַם לֹא הַכֶּסֶף

יִמְסְכוּ אוֹתִי

כִּי בְסִרִי בַּסְרִי מִשְׁחָפֵק אֲנִי

(אֲנִי וְאַתָּה) *

People will say we're in love

הם עוד יאמרו: אהבה

אם רק לרגע קט

פה נטיל מעט

או אם נרקוד מעט

הם עוד יאמרו: אהבה

אל תחזוד אתי

אל תעמד אצלי

אל תסתפל עלי

הם עוד יאמרו: אהבה

כְּטָאָנִי סָתָם עוֹמְדִים

וְהַפְעַל יֵשֶׁת פּוֹכְבִים

וְזֹאת אֲנִי רוֹאִים

הם עוד יאמרו: אהבה

*I'm just a girl who can't say
לו- רק אמרתי לא*

רק לעתיד מועדות פני

רק לעתיד מועדות פני
את העבר כבר שכחתי
לא אתחרט עוד על מעשי
בחר חוש בקשתי
רק לעתיד מועדות עכשיו פני
שמע נא, בחר, ואל נא בחטוב
שוב אתה הוא טוב.

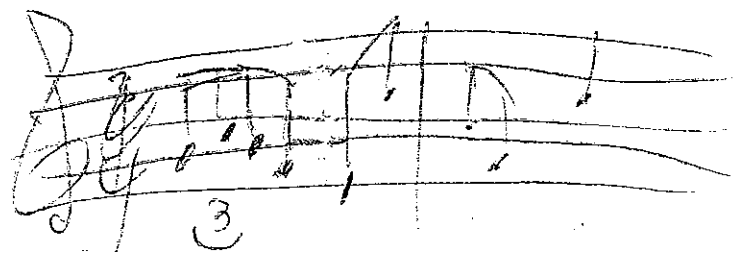
לו- רק אמרתי לא, לא, לא
לו, וגם לו, וגם לו
תמיד אמרתי : בוא, בוא, בוא
לו וגם לו, וגם לו

לשכחתי מאיז נשיקה
לפי הדיו חייב הוא לסטיקה
את בעת שהוא מנשק אותי
אינני מתגברת על זכרי

יש עוד בנים, יש עוד בחורים
שטובים כמוה.
רק לעתיד מועדות פני
את העבר שכחתי
אקש חוש עוד זרח
פרח חוש עוד זרח
רק לעתיד מועדות עכשו פני

למה אינני יכולה
להתגר באפלה?
מי זה יושב לי - מי?
מי ילמד אותי, מי?
לאמר: לא, לא.

מה אפשר לעשות
כשהוא אומר : בופה,
את כל מה תפוקה.
מה אפשר לעשות?
הוא תמיד אומר לי
שיש לי זוג עיניים
כחגלוג כמו השמים
מה אפשר לעשות?

*I don't remember
the name of this song
in English so here is
the start of the music*

בלעדוק מה לי חיי
רק אתה אני עליו
מה לעשות, חבר

כשעך הוא מנדר?
Spoken: Spet in his eye?

Sally in Love

אומרים רגשי אהבה

הם מן דבר כה נהדר

כך אומרים

כשלב אל לב מחובר

זה מן דבר כה נהדר

כך אומרים לי

לא בספרים קראתי

אך מדבים שמעתי

שקסם כמו באהבה

עוד אינן פנו

(lost words)

אומרים רגשי אהבה

הם מן דבר, מן דבר

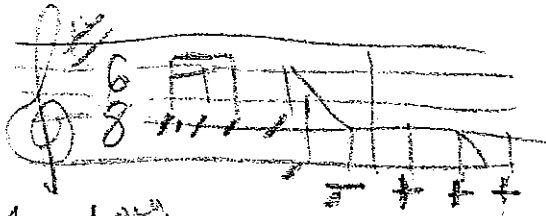
נהדר, כך אומרים

אם קשה לשון ולב דוסק

זוהי אהבה בלי ספק

היא : אם תמיד לדאותך כה אשתוקק

הוא : זוהי אהבה בלי ספק

The song
below

בתיחה לבי

חולם ועורג ומחפה אני

חולם ועורג לבתיחה לבי :

עיניי פתוחים

אדומות שפתותיה

כזה שושנים

כה רץ שעה

מצעדה קליל

ערב הוא קולך

במד אליל חליל

אבקשן אבקשן ה

ובאחד הזמנים

אמצאנה

חולם הנני ומחכה לה, לרעייתי .-

א ר ק ל ה ע ה

OKLAHOMA

תמונה א

(הדודה אלר עומדת ומסתכלת לקהל. קורלי נכנס מאחור, שר מליט אחדות יפה. הוא הבקא! מתגנב מאחוריה ומפחיד אותה בצחוק.)

קורלי: שלום דודה אלר (ישר לאזנה)

הדודה: אוי, מה אתה עושה פה?

קורלי: באתי לשיר לך חביבתי. (שר. מכוון את שירתו לחלונה של לורי.)

הדודה: אה, קורלי, אילו הייתי בחורה צעירה הייתי מתחתנת אתך ואתה היית שר לי כל היום.

קורלי: חט וחלילה. אינני רוצה להיות אחד מבני משפחתך.

הדודה: באמת? אינך רוצה אף אחת מבנות משפחתי?

קורלי: לא, אינני רוצה. דרך אנב, איפה לורי?

~~הדודה: למה לך לדעת איפה לורי? היא לא מעונינת בך.~~

קורלי: לא מעונינת בי? הבחור הכי טוב והכי יפה בטביבה?

(לורי יוצאת. אינה מסתכלת על קורלי, בכוונה, שרה "מה יפה הבקר")

לורי: (רואה את קורלי) אה, חשבת שמישהו פה. אבל אף אחד איננו,

קורלי: יצאת הנה כי ידעת שאני פה. שמעת את קולי מחדרך.

לורי: לא שמעתי כלום.

קורלי: את כן שמעת.

לורי: שמעתי מן קול משונה ולא ידעתי אם זה קול אדם או קול בהמה.

קורלי: אם תדברי כך לא אומין אותך לרקוד הלילה.

לורי: ואם תזמין אותי לא אלך אתך בין כה וכה. אין לך מרכבה יפה עם שני סוסים טובים.

קורלי: מנין לך שאין לי? אולי יש לי? (שר "הסרי")

הדודה: איזה יופי, אה, לורי, תהיי כמו מלכה.

לורי: לא אלך אתך, אין לך סרי.

קורלי: (קורץ לדודה) נכון, אין לי.

לורי: אה, ידעתי שהכל שקר, לך ספה מיד.

קורלי: מה זה חשוב אם זה אמת או שקר, זה כל כך יפה. (שר בית שני)

לורי: קורלי, אילו יכלת לקנות סרי כזה בטבילי...

קורלי: האמת היא ש...

- לורי: ידעתי, שאתה רק חולט חלומות. אני שונאת אותך.
(נכנסת הביתה בכעס).
- הדודה: נרמה לי שהיא אוהבת אותך.
- קורלי: מה? זאת אהבה? (נכנסים ויל, פרד ואייק)
- אייק: הביטו מי מה דודה אלר?
- פרד: ויל סרק חזר מקנזס סיטי.
- הדודה: ויל חביבי. מה שלומך? איך היה שם?
- ויל: מצוין דודה אלר, אני נצחתי עם החבל.
- פרד: הוא קבל פרס ראטון. 50 דולר.
- הדודה: ויל, עכשיו אתה יכול להתחתן עם אדואני.
- ויל: כן, אבא שלה אמר שאם אתן לו 50 דולר אדואני תהיה שלי.
- הדודה: אולי כולנו נדקוד בקרוב בחתונה שלך.
- אייק: ויל, נראה לדודה אלר את הרקודים החדשים שרוקדים עכשיו בקנזס סיטי (רוקדים).
- קורלי: (מסתכל החוצה) העגלה מוכנה חברים.
- אייקו: שלום דודה אלר. להתראות.
- ויל: אני פריך למהר לאדואני שלי.
- פרד: בוא קורלי.
- קורלי: לא, תודה. אני אבוא אחר כך. (הבחורים יוצאים. נכנס ז'די).
- קורלי: שלום ז'די. (ז'די לא עונה. נכנס לבית).
- קורלי: מה הוא עושה פה?
- הדודה: הרי הוא עובד פה במחסן. הוא קצת - (עושה תנועה עם הראש) אבל הוא עובד היטב בשבילנו.
- קורלי: מה הוא עושה בבית עם לורי?
- הדודה: אולי הוא יזמין אותה לרקוד הגרן?
- קורלי: מה? היא תלך אתו? (ז'די ולורי יוצאים).
- ז'די: (אל הדודה) לא אוכל לגמור את העבודה היום כי אני הולך לרקוד בגרן עם לורי.
- קורלי: טוב, אם היא הולכת אתו, אני אקח אותך לרקוד, דודה אלר, בסרי שלי שבאמת יש לי.
- הדודה: באמת? יש לך סרי? עם שני סוטים יפים? זה עולה הרבה כסף.
- קורלי: כן, דודה אלר, ועד איזה סרי. (שר. יוצא).
- לורי: דודה אלר, אם את תלכי עם קורלי אז אני אצטרך ללכת עם ז'די

לבדי, כל הדרך. אני מפחדת ממנו. הוא איש סוּר. אם חדרו במחסן?
הוא מפחיד אותי. אני לא רציתי ללכת עם ז'ד. חשבתי שקורלי
יבקש אותי עוד הפעם.

הדודה: אל תדאגי, הכל יהיה טוב.

(נכנס הרוכל ואדואני).

הדודה: אתה שם, הרוכל, אני רוצה לדבר אתך.

הרוכל: מה שלומך חביבתי?

הדודה: חביבתי פה? איזה מן מספרים מכרת לי? הם נוראים!

הרוכל: לא לא חביבתי. הם טובים מאד... (נכנסים לבית)

אדואני: מה חדש לורי?

לורי: הלוא שמעת? ויל פרקר חזר מקנזס טיסי והוא מחפש אותך.

אדואני: ויל פרקר? כבר שכחתי עליו.

לורי: אבל הוא רוצה להתחתן אתך.

אדואני: כן? אבל עכשיו אני אוהבת את אליהקים, הרוכל. הוא לוקח
אותי לרקוד הגורן.

לורי: אני חשבתי שאת וויל הם ככה? (מראה)

אדואני: נכון, אבל כשהרוכל אתי אני חושבת רק עליו ולא על ויל.

לורי: האם לא הגידו לך שזה לא יפה ללכת עם כל בחור שאת רואה?

אדואני: כן, אני יודעת אבל קשה לי לומר: לא! (שרה)

לורי: זה לא בסדר. מה יהיה עם ויל?

אדואני: כשהוא יהיה אתי אוהב גם אותו - יש לי לב גדול.

(הדודה והרוכל יוצאים מן הבית)

הרוכל: טוב, טוב, חביבתי, הנה משהו נהדר במקום המספרים.

(נותן לה משהו טפשי.. הדודה ולורי יוצאות).

אדואני: אליהקים, אתמול אמרת שתקח אותי לסוף העולם. מה זאת אומרת?

הרוכל: אה, זאת אומרת שאני ואת... את יודעת...

אדואני: אתה רוצה להתחתן אתי?

הרוכל: כן, אני ואת... מה? להתחתן אתך?

אדואני: אבל אמרת...

הרוכל: לא אמרתי כלום. (נכנס ויל)

ויל: יוהו, אדואני, הנני.

- אדואני: שלום ויל. אתה מה?
 ויל: מה שלום הסוכריה שלי? הגלידה שלי? המתק שלי.
 אדואני: יש לך 50 דולר ויל?
 ויל: כן, ועשיו את תהיי שלי.
 אדואני: ויל, זהו אליהקים. אליהקים זהו ויל. אני הבטחתי להתחתן אתו.
 הרוכל: להתחתן אתו? רעון מצוין. לאחי בפרס יש 6 נשים (יוצא)
 ויל: אדואני, אני אוהב אותך, אוהב אותך, אוהב אותך. יש לך נשיקה קטנה בשבילי?
 אדואני: ויל, אבל באמת, אבל באמת, אבל ...
 ויל: אל תאמרי אבל. חכיתי לך וחלמתי עליך כל הזמן בקנזוס טיטי. בשבילך נצחתי עם החבל.
 אדואני: אה ויל ... אה, ויל ...
 ויל: אדואני .. אדואני ... (צואט. נשיקה, יוצאים)
 (כל החברה נכנסים ביד "מה יפה הנקר". קורלי בא עם גרטי. לובי מקנאה. קורלי שמת.)
 הדודה: בואו, נשים את האוכל תחת העץ.
 (לורי נשארת עם אחדים. היא שרה: "לעתיד סועדות פני". נכנסים אדואני והרוכל משני צדדים שונים.)
 אדואני: אמור לי, אלי הקים, האם לבך שבור עשיו כי אני הולכת להתחתן עם ויל? האם לבך שבור?
 הרוכל: את בטח תחתני אתו?
 אדואני: בטח, לבך שבור?
 הרוכל: לבי שבור.
 (נכנס אביה של אדואני.)
 אדואני: שלום אבא.
 האב: אדואני שמעתי שלוויל יש 50 דולר לתת לי.
 הרוכל: היה לו הכסף אבל הוא קנה בעיר מתנות בשביל אדואני. עכשיו אין לו כסף.
 אדואני: אה, מתנות בשבילי?
 האב: מה? אין לו את הכסף? את לא תהיי של ויל. תחתני עם .. אלי הקזם.
 הרוכל: מה? אתי? אינני מביין?
 האב: אתו?
 הרוכל: אני אינני איש טוב. אני טמש ... אני ... ואת בחורה מצויינת.
 (מוצא רובה) בעוד שבווע תהיה החתונה והתתן לי את הכסף.
 (יוצא עם אדואני)

- אדואני: (בדרך) אדון וגברת אלי הקים. איזה יופי.
 (כמה מן החברה שצמדו עד עתה מן הצד נגשים לנחם את הרוכל)
 הרוכל: אויה, צרה, דבר נירא קרה.
 החברה: מה הצרה? מה פה קרה?
 הרוכל: אני אומלל, אני מסכן, אני צריך להתחתן.
 החברה: הוא אומלל, הוא מסכן. הוא צריך להתחתן.
 הרוכל: הייתי חפשי ועליז כצמור. היח לי חפס. היה לי הדרור.
 פתאם, הוי, נודע לי דבר כזה.

תמונה ב'

- (קורלי דועק על דלתו של דז'ד)
 דז'ד: פתח בעצמך את הדלת.
 (קורלי נכנס)
 דז'ד: מה אתה רוצה? (מצחצח את האקדח)
 קורלי: שום דבר רק באתי לבקר אותך. (הטסקה) אקדח יפה יש לך.
 דז'ד: כן קולט 45.
 קורלי: מה אתה עושה בו?
 דז'ד: הורג.
 קורלי: אה, (הולך אנה ואנה - מוריד חבל)
 המט, באמת חזק ... אפשר לעשות הרבה דברים בחבל כזה ...
 אפשר למשל להתלות ולמות - כך, אחת שתיים.
 דז'ד: מה אתה שח?
 קורלי: אהה, אם אתה תתלה את עפמך כולם יבואו לבכות ולשיר שירים
 עצובים, עצובים.
 דז'ד: מה? כן, באמת!
 קורלי: כן, אין אדם יודע מי הם ידידיו עד שהוא מת ... הבט, הנה
 אתה שוכב שוכב פה מת, לבוש בגדים יפים ... כולם עומדים
 מסביב ... והנשים בוכות, כל הנשים שאהבו אותך בחיים.
 דז'ד: איזה נשים אהבן אותי?
 קורלי: הרבה נשים, אבל כל זמן שאתה חי לא יראו את אהבתן. אבל
 אחרי המות ... אהה דז'ד דז'ד ...

דז"ד איננו עוד
האומלל איננו עוד,
כולנו פה אחד מאמר: קדיש אמן.

מה נורא איום מותו
הוא נקסף עוד באבו
היה אדט זהב היה לבר.

דז"ד איננו עוד
האומלל איננו עוד.
נראה הוא כה שלו וכה שקט.

דז"ד: כה שקט.

קורלי: מה ימים הם בדיו, גקיות גם צפרניו, לכבוד מותו היום התקשט.

ואז יקום הכומר יקום ויגיד: "רבותי. התאספנו היום לבכות
ולהספיד את אחינו ז"ד פריי שתלה את עצמו על יד חבל במחסן".
ואז כולט יתפרצו בבכי, ביחוד הנשים.

(ז"ד מנענע את ראשו בהבנה)

ואז ימשיך הכומר: "לא הבינו ללבו של ז"ד; חשבו שהוא אדם
רע וטפשי.

(ז"ד מביט) חמור גדול.

קורלי: אבל אלה שבאמת הכירו אותו ידעו שתחת הבגדים המלוכלכים בלבש
תמיד, היה לב גדול ורחב.

ז"ד: גדול ורחב:

קורלי: ז"ד סריי אהב את רעהו.

ז"ד: אהב את רעהו.

קורלי: (בהתלהבות) אהב את צפרי היער ואת חית השדה. אהב את העכברים

ואת הזבובים ואת היתושים, ואת העכברים אהב כמו אחים וסלם
זכולט הסכימו שהוא ועכבר זה אותו דבר.

(שיר)

קורלי: דז"ד איננו עוד
האומלל אינו עוד
דמעות רעיו תזלנה כמו טל.

דז"ד: כמו טל

קורלי: כלניות בניה הן תטרחנה עד בלי די כי ד"ז בניה עמוק הוא
שם מוטל.

דז"ד: (מתוך התלהבות) דז"ד איננו עוד
האומלל איננו עוד
טוב הוא בארון עשוי טעץ
הלבבות כה עצובים
כי את ז"ד הטוב זכרנו

קורלי: הקץ.

הרוכל: הייתי חפשי ועליז כצפור, תיה לי החפש היה לי הדרור.

שתאום חוי נודע לי דבו שכזה, לכל בחורה יש אב עם רובה.

בנות: (למוטיקה) לוקחות את הכנים חצרה. לורי נכנסת מסדרת את סל האכל.

(קורלי וגרטי נכנסים. קורלי מנסה לעורר את תשומת לבו של לורי.)

קורלי: מה את עושה לורי?

לורי: אני סכינה את האכל לנשף בגורן.

קורלי: כל אחד חושב שאת הבחורה שלי ואלך אתך.

לורי: כל אחד גם כן חושב שאתה הבחור שלי.

קורלי: אינני מבין מדוע הם חושבים ככה.

לורי: אנשים תמיד אוהבים לדבר.

השיר

אל תתידד אתי

אל תעמוד אצלי

אל תסתכל עלי

הם עוד יאמרו אהבה.

אם רק לרגע קט

פה נטיל לאט

או אם נרקוד מעט

הם עוד יאמרו: אהבה.

כשאנו רק עומדים

ומעל יש כוכבים

ואם רק את זאת רואים

הם עוד יאמרו: אהבה.

החברה: לכל בחורה יש אב עם רובה.

לכל בחורה יש אב עם רובה.

(החברה מוצאים את הרוכל החוצה. מנתמים אותו. לורי לברה על הבמה.

עצובה. קורלי וגרטי נכנסים. קורלי רואה שלורי עצובה. שולח

את גרטי.)

קורלי: מה את עושה לורי?

לורי: אני מכינה את האוכל לרקוד הגורן.

קורלי: כל אחד חושב שאת הבחורה שלי ושאני אלך אתך.

לורי: כל אחד גם כן חושב שאתה הבחור שלי.

קורלי: למה הם חושבים ככה? אינני מבין ...

לורי: אנשים תמיד אוהבים לדבר.

(דואט: "הם עוד יאמרו אהבה"). מסך.

תמונה ב'

(הבנות ולורי על הכמה. שרה: "בהקיץ או בחלום")

בחורה א': למה את כל כך עצובה לורי?

לורי: אינני יודעת מה לעשות?

בחורה ב': האם את הולכת לרקוד עם קורלי?

לורי: לא, אולי, אינני יודעת ...

בחורה ג': עם קורלי? עם דוד? עם מי את הולכת?

לורי: צאנה מכאן חברות. אני צריכה לחשוב ...

(הבנות יוצאות. לורי שרה: "אם בהקיץ או בחלום". נגשת לספסל מורידה את ראשה ונרדמת. חלומה של לורי ברקוד. סוף החלום. לורי מתעוררת בפחד נכנס רצ'ד).

ז'ד: לורי עוד מעט ואגמור את העבודה ונלך.

לורי: (קורלי נכנס. הוא רואה אותה. מפחדת מז'ד.)

כן, כן, ז'ד אלך אתך ... (מסתכלת לצדו של קורלי. הוא עומד נבוך).

מסך

תמונה ד'

(רקוד הגורן. קרנס שר סולו והמקהלה שרה את המזמון של "נשתדל להיות כולנו חברים". רקודי עט. סוף הרקוד והשיר.)

(נכנס הרוכל. בטווי תחינה ערביים).

הרוכל: מה אני אעשה? אני מצטרף להתחתן עם אדואני ואינני רוצה.

אינני רוצה. אני אוהב את כל הבחורות. אך יש לאדואני אבא

עם רובה. מה אעשה, הוי מה אעשה?

(נכנס ויל עצוב).

ויל: (לעצמו) אדואני שלי, למה, מדוע אין לי 50 דולר?

הרוכל: (רעיון מבצבץ במחיה) שלום ויל. מה טלומך חבוץ? ברכות אללה על ראשך. מה גישתך?

ויל: מתנות שקניתי בחמישים דולר בשביל אדואני, עכשיו למה לי

המתנות?

הרוכל: הראה נא לי מה שיש לך.

(ויל מוציא את הדברים אחד אחד.)

הרוכל: אקנה את זה ממך. כמה אתה רוצה בשביל השטות הזאת?

(שמלה תחתונה)

ויל: זה עלה לי 15 דולר.

הרוכל: אתן לך 10.

(ממשיכים עם העסק. דבור ספונטני. הרוכל סוף סוף נותן לו 50 דולר.)

ויל: (צועק אל מאחורי הקלעים)

אבא, קרנט, אדואני, בואו הנה, מהר,

(הטנים נכנסים.)

אדואני: (אל הרוכל) אדון וגברת אליהקים, איזה יופי.

הרוכל: לא, לא, חביבתי. אדון וגברת ויל פרקר.

ויל: פן, אבא קרנט. יש לי 50 דולר. הנה אדואני, את שלי עכשיו,

אלי עכשיו, שלי עכשיו.

אדואני: אדון וגברת ויל פרקר, איזה יופי.

קרנט: ויל, בני, ברוך הבא למשפחה שלנו. קח קאר טוב על הילדה שלי.

(דואט בין ויל ואדואני.)

תמונה ה'

קרנט: שיר נשתדל להיות כולנו חברים

בין אם מהכפר באים אם או מערים

יש פה ממקומות שונים

בחורות ובחורים

נהיה כולנו עליזים

האכר והרועה הקשיבו נא

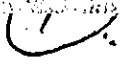
מקהלה:

ידידת צריכה להיות פה הסיסמה

יש אוהב לחלוב פרה

יש חורש במחרשה

אך ביניהם צריכה להיות אחוה.

בחור א' עובד הודמה חשוב מאד
 הוא אוהב תמיד לעבוד ולעבוד
 הוא חורש והוא קוצר
 יש לו בית וגדר

מקהלה: כן, עובד האדמה חשוב מאד.
 (המשך הרקוד והשיר):

האכר והרועה הקטיבו נא
 ידידות צריכה להיות פה הטיסמה
 לכל אחד יש כשרונות
 לכל אחד יש חסרונות
 אך כיניהם צריכה להיות אחוה

בחור ב' גם רועה בקר וצאן חשוב מאד
 הוא אוהב תמיד לעבוד ולעבוד
 הוא רוכב לו בין הרים
 מספט בין הסלעים.

מקהלה: גם רועה בקר וצאן חשוב מאד
 (המשך השיר והרקוד):

אם כולנו נשתדל אך במעט
 להבין ולכבד את הזולת
 אז תהיה לנו דעות
 אחכה וידידות
 נשתדל להיות כולנו חברים.

(חוזרים על המקהלה) (סוף הרקוד).
 (נכנס הרוכל. בטויים ערביים טל תחינה).

הרוכל: מה אני אעשה? אני אצטרך להתחתן עם אדואני, ואינני רוצה. אני
 רוצה להיות חפשי, אני אוהב את כל הבחורות. אך יש לאדואני

לאדואני אבא עם רובה. נה אעטה או, מה אעטה?
 (נכנס ויל עצוב מאד).

ויל: (לעצמו) אדואני שלי. למה, מדוע אין לי חמשים דולר?

הרוכל: (הרעון מבצבץ) שלום וויל, מה שלומך, חנוב? ברכות אלה על
 ראשך. מה יש לך כאן בקק?

ויל: מתנות שקניתי ממך בחמשים דולר בטביל אדואני. אבל עכשיו

למה לי בחנוכה?

- הרוכל: הראה לי מה טיש לך בטק.
(קרנט ואדואני נכנסים)
- אדואני: (לרוכל. הרוכל כמעט שיוצא אך אדואני נגשת אליו)
אדואני: ארון וגברת אליהקים.
- הרוכל: לא, לא תבייתי ארון וגברת וויל פרקר.
וויל: מה קרנט, הנ ה החטאים דולר.. אדואני את שלי עכשיו שלי עכשיו שלי.
- אדואני: ארון וגברת וויל פרקר, איזה יופי.
קרנט: בני, קח קער טוב על הילדה שלי (יוצא)
(וויל ואדואני שרים: לא רק אמרתי)
(הדודה אלר נכנסת עם כולם והסל של לורי בידה)
- הדודה: טוב, סל האוכל האחרון ... של שלודי. כמה אתם נותנים?
בחור ד': 25 סנט
הדודה: תקח אותך הרוו 25 סנטס?
בחור ה': 50 סנטס.
דז'ר: 10 דולר.
הדודה: בחיי תקח אותי הרוו. 10 דולר? זה הסוף אחת שתיים ...
(לורי לוחשת לה).
הדודה: יש עוד? וולי?
קרלי: 12 דולר.
דז'ר: 12.50 דולר.
הדודה: יש עוד משהו? (שקט)
קרלי: מי רוצה לקנות חבל טוב? החבל שלי?
בחור א': אתה לא תמכור את החבל.
בחור ב': החבל הכי טוב בטביבה
בחור ג': חמש דולר.
קרלי: 5 דולר טוב, הנה 17.50 דולר. בטביל הסל של לורי.
הדודה: טוב. זה הסוף. אחת שתיים ...
דז'ר: 20 דולר.
קרלי: (מוציא את האקדח) האקדח שלי.
קולות: קרלי. לא שאקדח. אם תשכח את האקדח תשכח ימינו.
קרלי: כמה תתנו לי?

- בחור: 10 דולר /
- קרלי: אלן 27.50 דולר בטביל לורי.
- דז'דו: 30 דולר (קסט)
- הדודה: יש אולי עוד משהו?
- דז'דו: אין עוד מישהו. זה הסוף. תקראי אחת שתיים שלוש.
- הדודה: זה הסוף לורי. אחת שתיים...
- הרוכל: הוי טפט. אם אתה כל כך רוצה להתחתן. הנה 5 דולר וזה הסוף.
חביבי, אתה עושה שגיאה גדולה אבל אלה הם החיים (רוחש
ושמחה בקהל. דז'דו מגש בכעס לרוכל ותופש אותו בצווארון)
- הרוכל: רגע חבוב, אני עשיתי לך טובה גדולה.
- דז'דו: רגע אתה חבוב תתחיל להתפלל קדיש.
- הרוכל: הנה הנה הבט מה שיט לי פה בכיס. זה שלך במתנה. הראית בחודרות
יפות כאלה? (דז'דו מתרשם ושניהם יוצאים).
(דואט בין קרלי ולורי: "מה יפה הוא הבקר" כולם נכנסים.)

"טירת אוקלהומה"

מ ס ך נ ו ס ל .

השירים של 'אוקלהומה'

אוקלהומה

אוקלהומה - שם הרוח סטה בשדות
 והשבילים הזהובות, על כנפי הרוח הן נעות.
 אוקלהומה, בלילות עם ילדתי אשב,
 ויחדו בטקס נדובב, ברקיע נשר מסתובב,
 ידענו לבנו שייך
 כאן, לזאת הסולדת - היאחז
 וכשנקרא ים איו איו איו איו
 אמרנו שטובה. יקרה ויטה את
 אוקלהומה -

מה נאה הוא הבקר

מזמון: אה, מה נאה הוא הבקר.
 אה, מה נעים הוא היום.
 ער בלבי זה הרגש,
 רגש כמו בחלום.

א. אגלי טל נוצצית על הדשא (2)
 והתירס בשל, אל רקיע גדל.
 אל האיק גדל ואל על מסתכל.

פזמון ...

ב. ציל ציל ציל תזמר לי הארץ (2)
 מנשבות הרוחות כל עלה מלטפות
 ורשרוש וזמזום נשמעים ביקום.

פזמון ...

שיר הסרי

אוצו רוצו טוס דיק והרי
 ילדתי אתי על הסרי. הראיתם פעם סרי נהדר כזה?
 צמד חמד אנו השנים
 נסתובב בגן פעמים
 לכולם יוצאות העינים
 מקנאים הם בי.

הגוללים הסרי שלי
 הם ממש קטם יופי
 הגב יורד וגם עולה
 זה פשוט דבר בלי דופי.

אין דבר שטוב ויקר לי
 כמו סרי טוב ויקר לי
 לא זהב וגם לא הכסף
 ימשכו אותי
 רק בסרי רק בסרי חמץ אני

הם עוד יאמרו : אהבה

אל תתירד אתי
אל תקמור אצלי
אל תסתכל עלי -
הם עוד יאמרו: אהבה

אם רק לרובע קס
פה נטייל מעט
או אם נרקוד מעט
הם עוד יאמרו: אהבה

כשאנו סתם עומדים
ומעל יש כוכבים
וזאת אנשים רואים
הם עוד יאמרו: אהבה

לו רק אמרתי: לא!
לו רק אמרתי לא, לא לא
לו וגם לו וגם לו
תמיד אמרתי: בוא, בוא, בוא,
לו וגם לו וגם לו.

כשבחור מביט במבט
לפי הדין חייב הוא לסטירה
אך בעת שהוא מבטק אותי
אינני מתגברת על יצרי.

למה אינני יכולה
להתגבר באפלה!
מי זה יושיע לי מי?
מי ילמד אותי מי?
לומד. לא, לא!

רק לעתיד מועדות פני

רק לעתיד מועדות פני
את העבר כבר שטפתי
לא אתחרס עוד על מעסי
בחור חדש בקסתי
רק לעתיד מועדות עכשיו פני.
שמע נא, בחור, ואל נא תחשוב
שרק אתה הוא טוב

מה אפשר לעשות
כשהוא אומר: בובה,
את כל כך חבוכה.
מה אפשר לעשות?

הוא תמיד אומר לי
שיש לי זוג עינים
כחולות כמו הסמים
מה אפשר לעשות?

הוא תמיד מכריז:
רק אתך אני עליז.
בלעדייך מה לי חיי?
מה לעשות חבר כשכך הוא מדבר?

הטטך ...

יש עוד רביט יש עוד בחורים
שטוביט כמורך.
רק לעתיד מועדות פני
את העבר שכחתי
טטט חדש עוד יזרח
פרח חדש עוד יפרח
רק לעתיד מועדות עכשיו פני.

בהקיץ או בחלום

אם בהקיץ או אם בחלום
יש מנוחה
כי לבי סוער טועם
אני במבוכה.

אם בהקיץ או אם בחלום
אדע, אטצא לי -
את בחיר לבי, את אהוב נפשי,
הוי למה כשאוהבים
תמיד יש כאביט?